

*Temeljem članka 8. i 27. Statuta Grada Zadra („Glasnik Grada Zadra“, broj: 9/09, 28/10, 3/13, 9/14, 2/15-pročišćeni tekst, 3/18 i 7/18-pročišćeni tekst) i članka 8. Odluke o javnim priznanjima („Glasnik Grada Zadra“, broj: 5/01, 7/01, 6/03, 6/06, 4/07-pročišćeni tekst i 11/09),
**Gradsko vijeće Grada Zadra, na sjednici, održanoj dana 2019. godine
d o n o s i***

O D L U K U

Članak 1.

GRB GRADA ZADRA dodjeljuje se gospodinu MARINKU VIDAIĆU - posthumno za djela humanosti, plemenitosti i požrtvovnosti.

Članak 2.

Ova Odluka stupa na snagu danom donošenja, a objaviti će se u „Glasniku Grada Zadra“.

KLASA: 061-01/19-01/01

URBROJ: 2198/01-1-19-

Zadar, 2019. godine

GRADSKO VIJEĆE GRADA ZADRA

PREDSJEDNIK

Zvonimir Vrančić, dr.med.

Udruga slijepih Zadarske županije

Poljana Požarišće 1

23 000 Zadar

U Zadru, 10.10.2019. god.

Grad Zadar

Odbor za dodjelu javnih priznanja

Narodni trg 1

23 000 Zadar

PREDMET: Prijedlog za dodjelu Grba Grada Zadra

Poštovani,

Ovim putem Vam podnosimo prijedlog za dodjelu Grba Grada Zadra pok. Marinku Vidaiću, bivšem predsjedniku Udruge slijepih Zadarske županije.

U primitku ovog dopisa dostavljamo Vam tekst obrazloženja prijedloga.

Srdačan pozdrav;

Predsjednik USZZ

Mladen Bajlo

KANDIDAT: Marinko Vidaić, posmrtno

PREDLAGATELJ: Udruga slijepih Zadarske županije

OSNOVNI PODACI: Marinko Vidaić rođen je 26. rujna 1948. u Crnom kod Zadra. Godine 1955. započinju vidne teškoće, a u 11 godini života ostaje potpuno slijep. Završio je osnovnu i srednju školu u Centru za odgoj i obrazovanje Vinko Bek u Zagrebu. Nakon stečenog zvanja administrativnog tehničara, vratio se u Zadar gdje se 1970. god. zaposlio na radnom mjestu telefonista u Vinil-plastici gdje je radio do 1998. godine kada je zbog loše finansijske situacije u firmi poslan u prijevremenu mirovinu.

Godine 1981. u listopadu, sklopio je brak s pok. Ikom Vidaić, a u braku je rođeno dvoje djece, kćer Tea, rođena 1987. god. i sin Leo, rođen 1991. god.

Preminuo je 25. travnja 2012. god. nakon teške i kratke bolesti, bolest ga je zatekla na mjestu predsjednika županijske udruge slijepih i izaslanika u Skupštini Hrvatskog saveza slijepih. Osim u svojoj obitelji, Vidaić je neizbrisiv trag ostavio u Udrizi slijepih Zadarske županije (u dalnjem tekstu USŽŽ), kojom je predsjedao od 1994. do 2000. te od 2002. do siječnja 2012. kada ga je bolest natjerala da odstupi s dužnosti.

OBRAZLOŽENJE: Marinko Vidaić je postao član USŽŽ 07.11.1960. god. i od samog početka je bio iznimno angažiran u njezinom radu. U periodima kada nije presjedao Udrugom, bio je dopredsjednik i član Izvršnog odbora. Dakle, bio je u vrhu Udruge u kontinuitetu preko 30 godina. Bio je veliki entuzijast i volonter i uvelike je pridonio razvoju USŽŽ.

U Gradu Zadru bio je poznat kao humanitarni radnik. Organizirao je nebrojene humanitarne akcije diljem županije za pomoć osobama s invaliditetom, s naglaskom na slijepu osobu. Mnogo radio na integraciji slijepih i poboljšanju njihova standarda. Radio je na zapošljavanju, na edukaciji, na promicanju prava slijepih. Mnoge slijepu osobu diljem županije su zaposlene uz njegovu pomoć. Organizirao je brojne kulturno umjetničke manifestacije, kazališne predstave i izložbe.

Životnih obveza prihvaćao se ozbiljno i odgovorno i bio je prije svega veliki prijatelj ljudi. Naprsto je želio pomoći svima, slijepima osobito. Više od 20 godina je posvetio borbi za zakonska prava slijepih (osobnu invalidninu, doplatak za pomoć i njegu, inkluzivni dodatak). Organizirao je peticije i edukacije, a uz njegove savjete i pomoć donosila su se zakonska rješenja u cilju unaprjeđenja prava osoba s invaliditetom na području RH. Surađivao je sa prijateljskim Udrugama diljem RH, uspostavljao je i održavao kontakte i suradnju. Imao je odličan odnos sa predstavnicima Hrvatskog saveza slijepih, koje je više puta dovodio u Žadar.

Marinko Vidaić je težio potpunoj integraciji slijepih u društvo, radi čega se obraćao čak i Bruxellesu, kada je, uz pomoć drugih članova Udruga slijepih, sastavio deklaraciju na četiri jezika kojom slijepi Hrvatske upozoravaju državne institucije, hrvatsku javnost i međunarodne organizacije koje se bave pravima osoba s invaliditetom, kao i nadležna tijela Europske Unije, da je položaj slijepih u Hrvatskoj težak i diskriminiran. U više navrata se razgovaralo sa saborskim zastupnicima sa zadarskog područja u svrhu poboljšanja statusa slijepih osoba, a obavljeni su razgovori i s gradonačelnicima, županima, zadarskim nadbiskupom i mnogima drugima.

Bio je osoba s posebnom empatijom, omiljen među slijepim osobama. Ništa mu nije bilo teško, bio je spremjan volontirati i raditi 24 sata na dan ako je to bilo potrebno da se nekome pomogne. Nikada se nije predavao u ostvarenju svojih namjera, planova i ideja. Bio je vrlo ustrajan u svojim naumima i ostao je vjeran USŽŽ do svoje nažalost, prerane i nagle smrti.

Zbog svoga truda i zalaganja povodom 50-e obljetnice USZŽ, godine 2003., odlikovan je najvišim priznanjem za zasluge USZŽ, Zlatnom plaketom.

Treba spomenuti i kako ga tjelesni hendikep nije spriječio niti da se aktivno bavi sportom. Bio jedan od najboljih igrača goalballa u bivšoj državi. Sudjelovao je na mnogim natjecanjima, a valja spomenuti svjetsko prvenstvo u SAD-u 1982. Najveći su mu uspjesi četvrto mjesto na 6. paraolimpijskim igrama u Anhemu 1980., i treće mjesto na 7. paraolimpijskim igrama 1984. u New Yorku. Uz sport, bavio se i glazbom. Svirao je harmoniku što je značilo da zabave u kojima su učestvovali slijepi osobe nisu mogle proći bez njegove svirke.

Marinko Vidaić je od praktično svog učlanjenja do kraja svog života bio istinski entuzijast koji je predano radio i posvetio gotovo cijeli svoj život boljitetu i ostvarivanju prava slijepih osoba radi čega ga USZŽ predlaže za posthumno odlikovanje Grbom Grada Zadra. Smatramo kako njegov život ruši sve predrasude o osobama s invaliditetom, a njegova životna postignuća služe kao primjer svima nama da se radom, trudom i upornošću mogu savladati sve životne prepreke.